

9 Ιουνίου 2018

Το «σάλτο μορτάλε» της Έλενα Μούχινα. Το τραγικό τέλος της Ρωσίδας πρωταθλήτριας που υπήρξε το αντίπαλον δέος της Κομανέτσι. Την υποχρέωσαν να εκτελεί επικίνδυνα ακροβατικά για άντρες με αποτέλεσμα να μείνει τετραπληγική (βίντεο)

[/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Πολυμέσα - Multimedia](#)

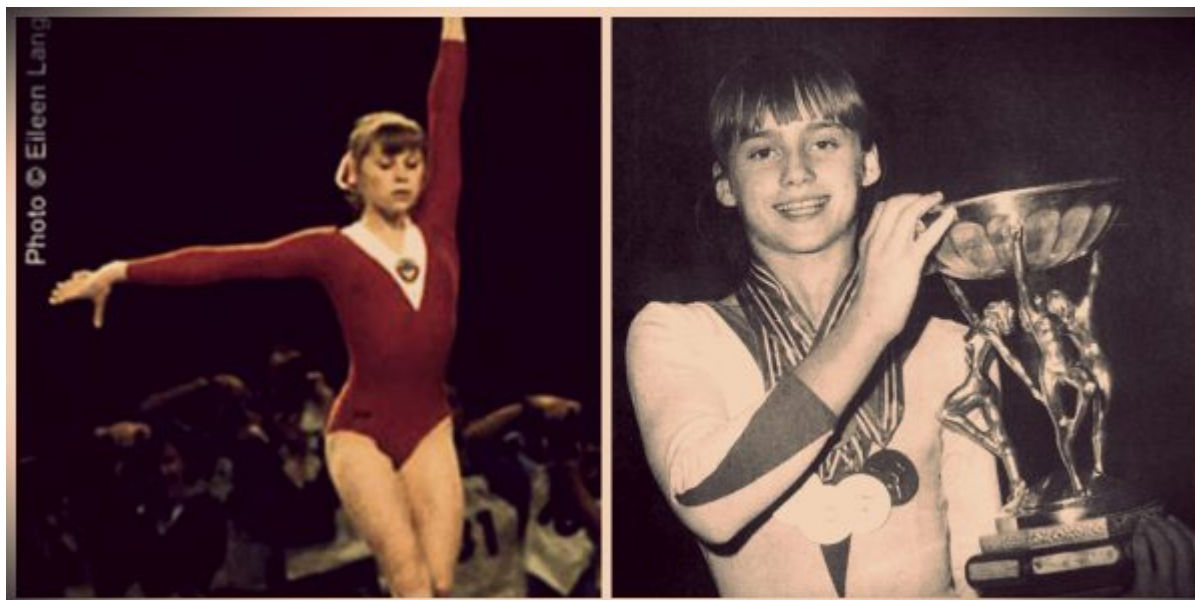

Η Έλενα (Γιελена) Μούχινα από τη Ρωσία υπήρξε αθλήτρια της ενόργανης γυμναστικής. Έμεινε γνωστή ως το κορίτσι με τα θλιμμένα μάτια αλλά και για το τραγικό τέλος που της επιφύλασσε η μοίρα . Η Έλενα γεννήθηκε τον Ιούνιο του 1960 στη Μόσχα.

Έχασε τη μητέρα της στην ηλικία των πέντε ετών και στη συνέχεια μεγάλωσε με τη γιαγιά της την Άννα Ιβάνοβα. Η Έλενα έδειξε ενδιαφέρον για την ενόργανη γυμναστική από πολύ νωρίς και έγινε μέλος της ρωσικής ομάδας ΤΣΚΚΑ Μόσχας.

Ως το 1975 η Έλενα δεν παρουσίαζε κανένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον ως γυμνάστρια και οι προπονητές της σοβιετικής ομάδας την αγνοούσαν. Δύο περιστατικά όμως έμελλε να την φέρουν στο προσκήνιο....

Γιελένα Μούχινα (αριστερά) υπήρξε το αντίπαλον δέος της Κομανέτσι (δεξιά) και η ελπίδα των Σοβιετικών να πάρουν πάλι πίσω τα πρωτεία στην ενόργανη.

Η εμφάνιση μιας αξεπέραστης αθλήτριας, της Ρουμάνας Νάντια Κομανέτσι. Είναι γνωστό ότι η ομάδα της ενόργανης γυμναστικής της Σοβιετικής Ένωσης κυριαρχούσε σε όλα τα παγκόσμια πρωταθλήματα μέχρι τη στιγμή που έκανε την εμφάνισή της, μια αθλήτρια από τη Ρουμανία. Αυτή η αθλήτρια δεν ήταν άλλη από την Νάντια Κομανέτσι. Οι ισορροπίες ανατράπηκαν και η Σοβιετική ομάδα έχασε τα σκήπτρα.

Η Κομανέτσι ήταν αήττητη.

Τότε οι παράγοντες της Σοβιετικής Ένωσης άρχισαν να ψάχνουν απεγνωσμένα νέες αθλήτριες προκειμένου να ανακτήσουν τη χαμένη αίγλη. Ο μοιραίος προπονητής Το δεύτερο περιστατικό που συνέβαλε στην ανάδειξη της ήταν ο νέος προπονητής της, ο Μίκαελ Κλεμένκο, ο οποίος έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην θριαμβευτική της πορεία αλλά και την τραγική εξέλιξη που ακολούθησε.

Ο Κλεμένκο υπήρξε και ο ίδιος αθλητής της ενόργανης χωρίς όμως κάποια αξιοσημείωτη διάκριση στο ενεργητικό του, σε αντίθεση με τον αδερφό του που διέπρεπε στο χώρο της ενόργανης γυμναστικής. Λέγεται ότι το απωθημένο του μεταλλίου που δεν απέκτησε ο ίδιος, έκανε τον Κλεμένκο ιδιαίτερα απαιτητικό στην προπόνηση της Έλενας. Άρχισε να της διδάσκει δύσκολα ακροβατικά που συνήθως εκτελούσαν μόνο κορυφαίοι άντρες αθλητές με αποτέλεσμα η Έλενα να αναδειχθεί ως το νέο αστέρι της ενόργανης.

Η εκπληκτική εμφάνιση στο Παγκόσμιο πρωτάθλημα ενόργανης στο Στρασβούργο, 1978. Η Έλενα κάνει την εμφάνιση της με επαναστατικές για τα δεδομένα της εποχής ασκήσεις και ο κόσμος παρακολουθούσε τις ακροβατικές της ικανότητες

με κομμένη την ανάσα. Εκτελώντας άψογα το πρόγραμμά της, ένα από τα καλύτερα όλων των εποχών, κατέκτησε χρυσά μετάλλια στο σύνθετο ατομικό και στο ομαδικό νικώντας την ως τότε αήττητη Νάντια Κομανέτσι.

Κέρδισε ακόμη το χρυσό στις ασκήσεις εδάφους και δύο αργυρά , στη δοκό ισορροπίας και στους ασύμμετρους ζυγούς. Έγραψε ιστορία εκτελώντας κάποιες ασκήσεις που υπάρχουν ακόμα τρεις δεκαετίες αργότερα αλλά και μια που έχει πάρει τιμητικά το όνομά της.

Με αυτή την εμφάνιση , η Έλενα καθιερώθηκε ως μια σπουδαία αθλήτρια με ένα πολλά υποσχόμενο μέλλον.

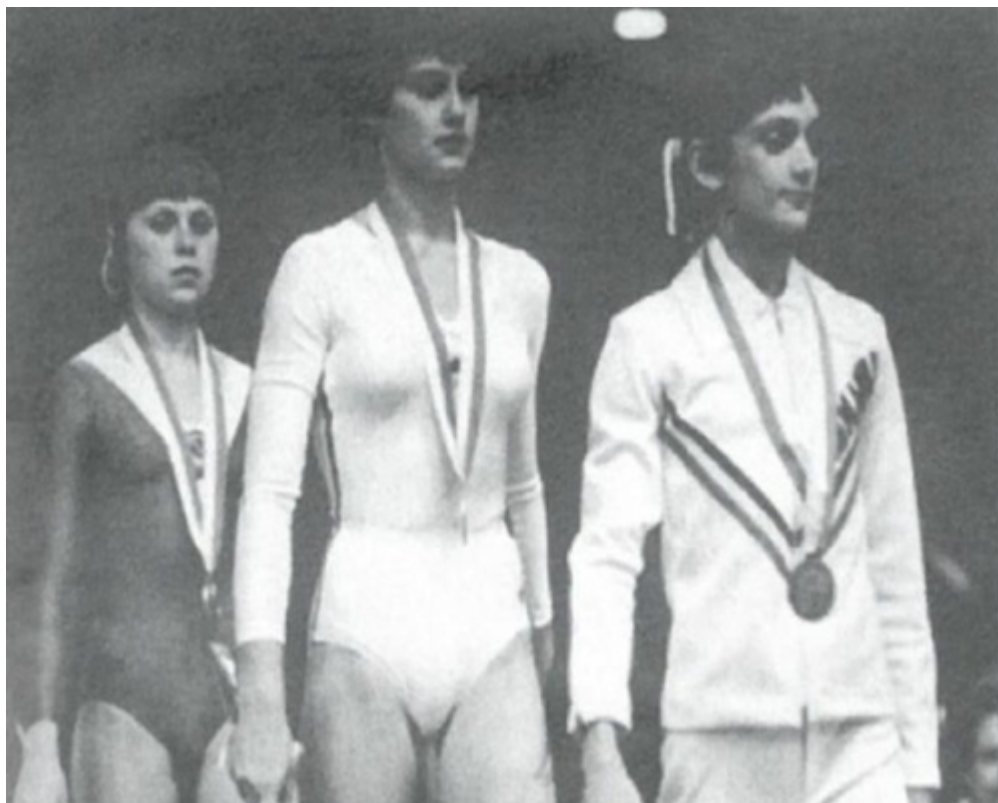
Ο τραυματισμός

Η Έλενα άρχισε να προπονείται συστηματικά για τους Ολυμπιακούς αγώνες του 1980 στην Μόσχα. Όμως στα τέλη του 1979 και πριν το παγκόσμιο πρωτάθλημα ενόργανης του Τέξας, κατά τη διάρκεια μιας προπόνησης η Έλενα έσπασε το πόδι της, γεγονός που της στέρησε την συμμετοχή της στους αγώνες.

Η Σοβιετική ομάδα χωρίς την Έλενα έχασε για πρώτη φορά από την ομάδα της Ρουμανίας. Μετά την απογοητευτική εμφάνιση της ομάδας οι παράγοντες της Σοβιετικής Ένωσης άρχισαν να πιέζουν την Έλενα και τον προπονητή της ώστε να επιστρέψει γρήγορα στις προπονήσεις προκειμένου να ετοιμαστεί παρά τον τραυματισμό της για τους Ολυμπιακούς αγώνες που πλησίαζαν.

Οι αγώνες που θα γίνονταν στη Μόσχα έπρεπε να κερδηθούν με κάθε κόστος. Πράγματι η Έλενα επέστρεψε στον αγωνιστικό χώρο αφού οι γιατροί, δεχόμενοι πίεση από ανώτερους παράγοντες του καθεστώτος, της αφαίρεσαν πρόωρα τον γύψο. Στην πορεία όταν διαπίστωσαν ότι το τραύμα δεν είχε επουλωθεί και έσπευσαν να αποκαταστήσουν τη ζημιά με χειρουργείο. Το «σάλτο Τόμας» που απεδείχθη σάλτο μορτάλε για την Έλενα

Στη συνέχεια και χωρίς να δοθεί ο απαραίτητος χρόνος ανάρρωσης, ανάγκασαν την αθλήτρια να αρχίσει επίπονες προπονήσεις. Και ενώ η ίδια διαμαρτυρόταν πως δεν ήταν σε θέση να αγωνιστεί, ο προπονητής της έλαβε μια μοιραία απόφαση: να εκτελέσει την άκρως επικίνδυνη άσκηση, γνωστή ως «το σάλτο του Τόμας», προκειμένου να εξασφαλίσει το μετάλλιο.

Στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Καλλιτεχνικής Γυμναστικής του 1978 κατέκτησε χρυσά μετάλλια στο σύνθετο ατομικό και στο ομαδικό, ενώ στα όργανα πήρε ένα χρυσό και δύο ασημένια. Στα ευρωπαϊκά πρωταθλήματα του 1977 και του 1979 πήρε συνολικά τέσσερα χρυσά, δύο ασημένια και ένα χάλκινο μετάλλιο.

Η δοκιμασία είχε πάρει το όνομά της από τον αμερικανό αθλητή που την πρωτοπαρουσίασε. Επρόκειτο για μια εξαιρετικά απαιτητική άσκηση που εκτελούσαν ως τότε μόνο οι άντρες. Σε μια προπόνηση, μόλις δύο εβδομάδες πριν την έναρξη των Ολυμπιακών αγώνων της Μόσχας, το 1980, η Έλενα εξουθενωμένη από την συνεχή προετοιμασία, τον σοβαρό τραυματισμό, αλλά και την εξαντλητική δίαιτα που την είχαν υποβάλει προκειμένου να χάσει κάποιο βάρος που πήρε κατά την σύντομη ανάρρωση, δεν κατάφερε να πάρει το απαραίτητο ύψος που απαιτούσε η άσκηση με αποτέλεσμα να προσγειωθεί με το σαγόνι και να σπάσει τον αυχένα.

Ο τραυματισμός αποδείχτηκε ολέθριος για την γυμνάστρια με αποτέλεσμα να μείνει τετραπληγική, με ολική παράλυση από το λαιμό και κάτω. Έζησε πάνω σε αναπηρικό καροτσάκι έως το 2006 οπότε και πέθανε από επιπλοκές στην υγεία της στην ηλικία των 47 ετών.

Η αναγνώριση και το παράπονό της

Η άσκηση αυτή εκτελέστηκε επιτυχώς από Κινέζα αθλήτρια το 1992 και στη συνέχεια απαγορεύτηκε για τις γυναίκες από την διεθνή ομοσπονδία. Για μεγάλο χρονικό διάστημα, όλοι όσοι αναμείχθηκαν στην υπόθεση της Έλενας

προσπάθησαν να συγκαλύψουν τα πραγματικά γεγονότα γύρω από τον τραυματισμό της. Σε μια προσπάθεια να αντιμετωπίσουν τους ψιθύρους έσπευσαν να την τιμήσουν με το ανώτατο Βραβείο Λένιν.

Όμως η ίδια αποφάσισε να μιλήσει ανοιχτά για τον προπονητή, τους αθλητικούς παράγοντες και τους γιατρούς της ομάδας που την πίεζαν να συνεχίζει τις προπονήσεις επιχειρώντας το σάλτο Τόμας, ενώ η ίδια δήλωνε ανέτοιμη για μια τέτοια προσπάθεια.

«Υπάρχει η τιμή της ομάδας , της εθνικής ομάδας και της σημαίας. Πίσω από αυτές τις αξίες ισοπεδώνεται το άτομο. Εγώ τραυματίστηκα επειδή όλοι γύρω μου κρατούσαν το στόμα τους κλειστό, ενώ έβλεπαν πως δεν ήμουν σε θέση να εκτελέσω το άλμα»....

Μετά τις αποκαλύψεις, η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή της απένειμε το ασημένιο μετάλλιο της Ολυμπιακής Τιμής. Η ίδια σε μία συνέντευξή της το 1988 δήλωσε πως η πρώτη σκέψη που έκανε μετά το ατύχημα ήταν «ωραία, τώρα δε θα χρειαστεί να πάω στους Ολυμπιακούς».

Αναφέρθηκε στον προπονητή της ως θύμα του συστήματος και κατηγορήσε τον εαυτό της που δεν αρνήθηκε ώστε να προστατεύσει την σωματική της ακεραιότητα.

Πέθανε από επιπλοκές της τετραπληγίας στις 22 Δεκεμβρίου του 2006 και τάφηκε στο νεκροταφείο του Τροεκουρόφ στη Μόσχα. ...

Πηγή: mixanitouxronou.gr